ל) בכת"י ליתא חיבת לא,
לקמן ט., ג) שס,
ד) בס"א ליתא לריך, ה) [דף

ב:], ו) [כ"ק פב.], ו) [דף ב:], ה) [וע"ע מוס' חולין ג. ד"ה אין השומר],

ט) ווע"ע מום' כמובות יח.

ל"ה לסתסו.

גליון הש"ם

תום' ד"ה אי וכו' אי מדיוקא דרישא. עי' חולין

דף ג ע"ל מוד"ה איו:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] רש"י ד"ה ואיכא דמותיב וכו' מכלל דמדינת הים באותה מדינה נמי לא

לריך וכו'. נמחק מלח לא [וע" רש"ש ויעב"ץ]:

ודוקא ממדיוה למדיוה רווקא ממוינה למוינה במדינת הים אבל ממדינה למדינה בא"י ל) לא דשכיחי שיירתא ואע"ג דאיכא בתי דינין דקביעי ובאותה המדינה נמי דהיינו מעיר לעיר במדינת הים לא צריך שיאמר דשכיחי שיירתא ולא חיישינן לאין בקיאין לשמה: רשבג"א אפילו מהגמוניא להגמוניא אמר ר' יצחק עיר אחת היתה בה שני הגמונים שהיו מקפידים זה על זה. לפי׳ מקפידים וזו על זוו. לפילו הוצרכו לומר אפילו מהגמוניא להגמוניא. ואע"ג דבא"י בקיאין ואע"ג ובא" בקיאן לשמה כיון דמקפידים זה על זה שלא יעברו אלו על אלו ולא שכיחי שיירתא

א) נראה דל"ל אבל ממדינה למדינה בא"י כיון דאיכא עולי רגלים דשכיחי שיירתא ובזמן שאין בהמ"ק קיים נמי האיכא בתי דינים וכו'.

תנן המביא גם ממדינה למדינה במדינת הים. ומרישה דמתניתין המביא גט ממדינת הים דמשמע דוקא ממדה"י לא"י לא מלי למיפרך דלעולם באותה מדינה במדינת הים נמי לריך ונקט הכי לאפוקי רקס וחגר: אלא אימא ממדינה למדינה בארץ ישראל

לא צריך. וח״ת וחמחי נקט ממדינה

למדינה ניתני המביא גט באותה

מדינה במדינת הים לריך כו' הא

בארץ ישראל אין לריך באותה מדינה

וה"ה ממדינה למדינה דלרבה אין

חילוק בין אותה מדינה ובין ממדינה

למדינה וי"ל דנקט הכי לאשמועינן

דלא נימא דממדינה למדינה בארן

ישראל לריך נמי משום קיום כרצא קמ"ל דאין לריך דטעמא לאו משום

קיום אי נמי משום דשכיחי עולי רגלים

כדמסיק: אי מההיא הוה אמינא כדמסיק: אי מהני מילי דיעבד. פירש נקונטרס ° אי

מדיוהא דרישא ופי׳ כן משום דאסיפא

לא הוי מצי למימר הני מילי דיעבד

דהא בהדיא קתני אין לריך דמשמע

לכתחילה א ומיהו לשון אי מההיא לא

משמע הכיב ונראה דיש ליישב דהכא

שייך למיתני א"ל בדיעבד כלומר אין

לריך ליטלו הימנה כשלא אמר בפני

נכתב ובפ"נ דאמר לקמן כילד יעשה

יטלנו הימנה ויחזור ויתן לה בפני

שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם אבל

קשה דאמרינן בריש פ"ב (לקמן דף טו.)

המביא גט ממדינת הים ואמר בפני

נכתב אבל לא בפני נחתם כו' פסול

ופריך בגמ׳ תנינא חדא זימנא המביא ב

כו׳ ומשני אי מההיא הוה אמינא לריך

ואי לא אמר כשר והיכי הוה מלי

למימר הכי הא אמרינן הכא דאי לא

תנא אלא חד בבא הוה אמינא בא"י

לכתחילה לריך מכלל דבמדינת הים

אפילו בדיעבד נמי לריך™ וי״ל דמאחר דתנא הכא תרי בבי לאשמועינן דארץ

ישראל אפילו לכתחילה אין נריך אם

כן מהשתא מלינן למימר דהא דלריך

במדינת הים היינו לכתחילה אבל

בדיעבד כשר להכי אינטריך מתניתין

דפ"ב ועוד נראה לר"י דהכי פירושא

הני מילי דיעבד שלא ראה כתיבת הגט

וחתימתו דיכול ליתנו לה בא"י אבל

לכתחילה לריך שיראה כתיבת הגט

וחתימתו ה כדי שיוכל לומר בפני נכתב

קמ"ל דלא לריך ובמדינת הים אם לא

ראה כתיבת הגט וחתימתו אין יכול

להביאו וליתנו להי ואם הביא ונתנוי

ה״א דכשר אי לא מתניתין דפ״ב והשתא

והני גמירי ומר סבר לפי שאין עדים מצויין לקיימו והני גמי לא שכיחי רבה מתרץ למעמיה ורבא מתרץ למעמיה רבה מתרץ למעמיה דכולי עלמא לפי שאין בקיאין לשמה והכא בגזירת מוליך אמו מביא קמיפלגי דתנא קמא סבר לא גזריגן מוליך אטו מביא ורבגן בתראי סברי גזריגן מוליך אטו מביא ורבא מתרץ לטעמיה דכולי עלמא לפי שאין עדים מצויין לקיימו ורבנן בתראי לפרושי מעמיה דתנא קמא הוא דאתו תנן המביא גם ממדינה למדינה במדינת הים צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם הא באותה מדינה במדינת הים לא צריך לרבא ניחא לרבה קשיא לא תימא הא באותה מדינה במדינת הים לא צריך אלא אימא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך הא בהדיא קתני לה המביא גם בארץ ישראל אינו צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם אי מההיא הוה אמינא הני מילי דיעבד אבל לכתחילה לא קא משמע לן ואיכא דמותיב לה הכי הא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך לרבה ניחא לרבא קשוא לא תימא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך אלא אימא הא באותה מדינה במדינת הים לא צריך אבל ממדינה למדינה בארץ ישראל מאי צריך ליתני המביא ממדינה למדינה סתם לעולם ממדינה למדינה בארץ ישראל נמי שלא צריך דכיון דאיכא עולי רגלים מישכח שכיחי תינח בזמן שבית המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מאי איכא למימר כיון דאיכא בתי דינין דקביעי מישכח שכיחי תנן רבן שמעון בן גמליאל אומר אפילו מהגמוניא להגמוניא ואמר רבי יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל ועססיות שמה והיו בה ב' הגמוניות שהיו מקפידין זה על זה לפיכך הוצרכו לומר מהגמוניא להגמוניא לרכא ניחא לרבה קשיא רבה אית ליה דרבא אלא מאי בינייהו איכא בינייהו דאתיוה בי תרי אי נמי באותה מדינה במדינת הים יחנן המביא גם ממדינת הים ואינו יכול לומר בפני נכתב ובפני נחתם אם יש עליו עדים יתקיים בחותמיו והויגן בה יומאי ואינו יכול לומר

והני גמירי. דארך ישראל: לפרושי טעמא דסנא קמא. דאיהו נמי מוליך ומביא ס"ל אלא חד מינייהו נקט: הא באוחה מדינה. ומעיר לעיר: לא לריך. ואע"ג דאין בקיאין לשמה הואיל ועדים מלויין לקיימו לא לריך: אי מההיא. מדוקיא דרישא: הוה אמינא הני מילי דיעבד. דאי מייתי ממדינה למדינה

בא"י ולא נכתב לפניו אין לריך ליפסול שליחותו על כך: אבל לכתחילה. אי הוה מימליך הוה מורינן ליה דליקו עליה: קמ"ל. משנה יתירה דסיפא דלא לריך: ואיכא דמוחיב הכי כו'. וניחא ליה למידק מרישא ולאומובי ולאו לאותובי מסיפא דקתני בהדיא המביא גט בארץ ישראל אינו לריך אלמא טעמא משום לשמה הוא דמשום דברישא תני בהדיא ממדינה למדינה וסיפא לא תנא ממדינה למדינה ואי הוה מותיב ליה מיניה הוה משני ליה דבאותה מדינה עלמה קאי ואע"ג דהוה מותבינן ליה מכלל דמדינת הים באותה מדינה נמי אן לא לריךי סוף סוף הדר הוה ליה דוקיא: לעולם ממדינה למדינה בחרץ ישרחל לח לריך. כדקח דייקת ולא תיקשי לרבא: כיון דאיכא עולי רגלים. שכיחי עדים לקיימו. והא דאמרן לעיל בריש שמעתיוף ממדינה למדינה בא"י איכא בינייהו ליתא וסמי ליה מהכא: בחי דינין דקבועין. בעיירות כתקנת עזרא בשני ובה׳ מ ומלויות שיירות שהולכות לדון במקום הוועד: מקפידין זה על זה. שלא ילך בן הגמוניה זו להגמוניה זו: לרבה קשיא. דהא ארן ישראל הואי ובקיחין לשמה ומשום דלח שכיחי לקיימו אלרכוה: רבה אים ליה דרבא. דממדינה למדינה בארץ ישראל היכא דקפדי ולא שכיחי עדים לריך למימר. אבל רבא לית ליה דרבה דאי שכיחי עדים לא חיישינן לאין בקיאין דכולהו בקיאין: אלא מאי בינייהו. אתרוייהו שינויי מהדר אשינויא קמא דשנינן כיון דאיכא עולי רגלים כו' ותו ליכא למימר ממדינה למדינה מלריך רבא בין אשינויא דאמרינן דרבה היכא דקפדי מודי בה דבעינן נמי לקיימו ומהשתא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא איפליגו בה דאי קפדי מודה בה רבה דהא אית ליה דרבא ואי לא קפדי מודי בה רבא דהא שכיחי לקיימו משום קביעותא דבתי דינין. ומאי בינייהו כלומר חסרו להו הנך טעמי דאוקימנא פלוגתייהו לעיל". ומשני ודאי חסרי להו

וסמי חד מינייהו ופשו להו תרי טעמי

באותה מדינה במדינת הים והיכא

מפרש ואזיל מאי היא: יסקיים בחוסמיו. יבאו המכירים החתימה וכשר:

דאתיוה בי תרי ממדינת הים רבה מלריך רבא לא מלריך: ואינו יכול.

מוסף תוספות א. וכדומוכח בריש מס׳ חולין וכו׳ דדייק דיוצא ונכנס לכתחילה מותר ונכנס לכונוזילה מחזו מדקתני אין השומר צריך להיות יושב ומשמר. תוס' ב. [ד]משמע הלח"ש. ב. [ד]משמע דקאי אהא דפריך מיניה דאי אדיוקא דרישא קאי הו"ל למימר 'אי מהא'. תוס' הלח"ש. ג. גט ממדינת הים צריך שיאמר. תוס' הכח"ש. T. ואי לא תוק' הרק"ש. ו. ואי לא אמר, פסול. תוק' הרק"ש. ה. אפי' בא"י. תוק' הרק"ש. ו. כיון שלא יוכל לומר בפני נכתב. תוק' הלק"ש. ו. ולא אמר. תוק' ח. מההיא הרס״ם. וו. בייייה. דחולין, דהא דקתני אינו צריך היינו דלכתחילה ראה כתיבת הגט וחתימתו. מוס׳ הלח״ש. ט. הלכך בשיירות דעולי רגלים ובתי דינין לא סגי. מוס׳ ג״צ למ: ד״ה דסמס. י. רב מצריך , לשכונה ורבא מצריד אפי׳ באותה שכונה ופריך והא רבא הוא דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו ומשני שאני. תוס׳ צ״כ לח: ד״ה דסתס. יא. דאין עדים מצויין לקיימו. חוס' כתובות ית. ד"ה דסתם. יב. שלא ינו, די די דענט. ב. שקא בפניו. תוס' כתונות יח. ד"ה דסתס. "ג. בא"י. תוס' הרח"ש. "ד. מהגמוניא הרמ"ם, יו. מהגמוניא להגמוניא. ריטנ"ל. 10. פרש"י ז"ל דבין 10. פרש״ל ו״ל דבין אתירוצא קמא בין אשנויא בתרא, ואין צורך לכך. למב״ן. 10. כי ההיא דמהגמוניא להגמוניא.

תוס' הרא"ש.

מיתרצה נמי פירכא קמייתא חש: ביון דאיכא עולי רגלים מישכח שביחי. ואע"ג דלענין מחאה שלא בפניו אמרינן בחזקת הבתים (ב"ב דף לח:) סתם יהודה וגליל כשעת חירום דמי ולא הוי מחאה

היינו משום שאין המחזיק דרכו לחזר אם עשו מחאה ש אבל הכא שמחזרת אחר עדים המכירים חחימת העדים מלויין לקיימו שואם תאמר דלקמן (דף ו.) משמע איפכא גבי" בני מחוזא דניידי ומלרכי בפני נכתב משכונה לשכונה "א אטו במחוזא מי לא הוה מחאה יב וי"ל דהתם אפילו ימחה בפני בני אדם שהולכין להם שלא יאמרו למחזיק מכל מקום דרך הליכתם יאמרו לאחרים וחברך חברא אית ליה כדאמרינן התם אבל לענין קיום כיון דניידי לא ימצא קיום כשיצטרך להם: ואמר ב יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל בו'. בלא ר' יצחק נמי יש להוכיח דבארץ ישראל היתה דבחוצה לארץ באותה הגמונים נמי צריך לרבה כיון דאין בקיאין לשמה: שהין מקפידין זה על זה. וחירום דידהו הוי טפי מחירום דיהודה וגליל: רבה אית דיה דרבא. וא"ח אמאי לריך לרבה בפני נכתב מהגמוניא להגמוניא יג והא רבה לא חייש לאיחלופי כיון דידענו לא מהני וי"ל דמתחילה לא היו מתקנין בפני נכתב משום איחלופי אבל כיון דתקינו משום לשמה במדינת הים תקנו שיאמר בכל מקום אף ד בארץ ישראל: אדא מאי בינייהו. יו לעיל כי משני כיון דאיכא עולי רגלים מישכח שכיחי לא הוה מצי למיבעי מאי בינייהו דאכתי איכא בינייהו מקומות דלא קביעי בתי דינין או שמקפידין זה על זה ™: